

הקדימו בשבלין

א. במדבר יח

(כו) וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם פִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעְשֹׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתֶם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת ד' מַעְשֹׂר מִן־הַמַּעְשֹׂר: (כז) וְנָחֲשׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כַּדָּגָן מִן־הַגֶּרֶן וְכַמְלֵאָה מִן־הַיֶּקֶב: (כח) כֵּן תְּרִימוּ גַם־אֹתָם תְּרוּמַת ד' מִכֹּל מַעְשֹׂרֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת ד' לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן: (כט) מִכֹּל מִתְּנִיתֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת ד' מִכָּל־לִבּוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ:

"גמר מלאכה" למעשר, "מלאכה" לשבת

ב. חידושי הריטב"א מסכת ביצה דף יג:

ורש"י ז"ל פי' דמייתי ראייה ממעמיד ערימה שהיא מלאכה לענין מעשר, ולענין שבת מי שהביא בצלים לביתו אין העמדת ערימה מלאכה, זה פירש רש"י ז"ל, ואינה גמר מלאכה פי' דדין מעמר אינו אלא במקבץ דברים מפוזרים

ג. תרגום אונקלוס שמות לה: לג

ובאומנות אבן טבא לאשלמא ובנגרות אעא למעבד בכל עבידת אומנון:

ד. תלמוד בבלי בבא קמא לד ע"ב

תני רבי אבהו קמיה דרבי יוחנן כל המקלקלין פטורין חוץ מחובל ומבעיר.

ה. בית שמואל סימן כג: ד

ולכתחיל' יכתוב בידו הימנית - לכאורה משמע בדיעבד כשר אם כתב בידו השמאלית אפילו אם אינו שולט בשתי ידיו וכן כתוב בח"מ, וכתב אף על גב אם כתב בשבת בידו השמאלית פטור ש"מ לאו כתב הוא שאני שבת דבעינן מלאכת מחשבת.

ו. תלמוד בבלי כתובות ס.

תניא רבי מרינוס אומר גונח יונק חלב בשבת מאי טעמא יונק מפרק כלאחר יד ובמקום צערא לא גזרו רבנן אמר רב יוסף הלכה כרבי מרינוס

ז. רש"י מסכת כתובות דף ס עמוד א

יונק חלב - משום רפואה ורפואתו חלב עז.

ח. רמב"ם הלכות שבת פרק ח הלכה ז

הדש כגרוגרת חייב ואין דישה אלא בגדולי קרקע, והמפרק הרי הוא תולדת הדש. החולב את הבהמה חייב משום מפרק, וכן החובל בחי שיש לו עור חייב משום מפרק, והוא שיהיה צריך לדם שיצא מן החבורה...